

VÁCLAV JIŘÍ VOSTŘEŽ
18 AINTREE CRT.
HAMILTON ON. L8K4R9, CANADA

ÚNOR 2022.

P. T. PRZIDENT, VLÁDA A PARAMENT ČESKÉ REPUBLIKY:
VÁŽENÍ, ŽADÁM VÁS TÍMTO NALÉHAVĚ, ABYSTE ZAŘÍDILI
ZBUŠENÍ ROZSUDKŮ NÁRODNÍHO SOUDU V PRAZE ZE DNE
21. DUBNA 1947 A NEJVYŠŠÍH SOUDU V BRNĚ ZE DNE
15. ČERVNA 1995 V TRESTNOSTI RUDOLFA BERANA, BÝV.
PŘEDSEDY REPUBLIKÁNSKÉ - AGRÁRNÍ STRANY A VLÁDY
STÁTU. NEVINNĚ TRPĚL VE VĚZENÍCH OD NACISTŮ, NÁRODNĚ-
FRONTOVCŮ A KOMUNISTŮ. ZEMŘEL 28. ÚNORA 1954
TAKŘKA JAKO MUČEDNÍK VE VĚZNICI V LEOPOLDOVĚ. UDĚLTE
MU PLNOU REHABILITACI.

S ÚCTOU

V. Vostřež
OBČAN KANADY I ČESKÉ REP.
PŘÍSLUŠNÝ DO OBCE ZÁHOR-
NICE U OPOČNA A POSLEDNÍ
PŘEDSEDA AGRÁRNÍ STRANY
V EXILU

VÁCLAV JIŘÍ VOSTŘEZ
NAR. 26. ZÁŘÍ 1922

V ROCE, KDY SE Z VŮLE BOŽÍ MOHU DOŽÍT
STO LET SVÉHO ŽIVOTA, VE SNAZE PODPOŘIT
MOU PŘEDCHÁZEJÍCÍ ŽÁDOST, ZASÍLÁM PŘI-
LOŽENĚ SOUBOR PÍSEMNÝCH ZPRÁV O MÉ
VEŘEJNÉ ČINNOSTI DOMA I V ZAHRANIČÍ.
JE TO TĚŽ VAROVÁNÍ PŘED TAJNÝMI AGENTY
GLOBALISMU VE PROSPĚCH ZAVEDENÍ
NEBEZPEČNÉHO "NOVÉHO ŘÁDU"

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud České republiky projednal dne 15. června 1995 ve veřejném zasedání stížnost pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti České republiky proti rozsudku bývalého Národního soudu v Praze ze dne 21. dubna 1947 sp. zn. TNs 1/47 ve prospěch obviněných

1/ Rudolfa B e r a n a ,

nar. 29. 12. 1887 v Pracejovicích, okr. Strakonice, býv. předsedy vlády Československé republiky, posledně bytem Praha XIX, Sochařská 333/2, zemřelého 28.2.1954,

2/ Jana S y r o v é h o ,

nar. 24. ledna 1888 v Třebíči, býv. ministra obrany a předsedy vlády Československé republiky, posledně bytem Praha II, Moravská 1079/17, zemřelého 17.10.1970

a podle § 268 odst. 1 tr.ř. per analogiam rozhodl

t a k t o :

Stížnost pro porušení zákona se z a m í t á , protože není přípustná.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Národního soudu v Praze TNs 1/47 ze dne 21. dubna 1947 byli obvinění Rudolf Beran a Jan Syrový uznáni *VINNÝMI. (NÁSLEDUJE 9 STRAN ODŮVODNĚNÍ)*

...JIMŽ BYL PORUŠEN

4.

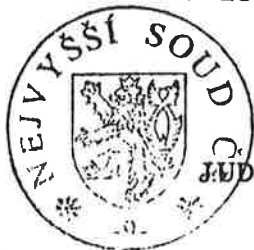
zákon. Již v tomto rozhodnutí, publikovaném pod č. 62/1994 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, vyslovil názor, že rozhodnutí vydané Národním soudem, zřízeným dekretem prezidenta republiky čís. 17/1945 Sb., jakož i rozhodnutí mimořádných lidových soudů, zřízených dekretem prezidenta republiky čís. 16/1945 Sb., nelze přezkoumávat v řízení o stížnosti pro porušení zákona podle § 266 a násl. tr.ř. *)

Tyto úvahy vedly Nejvyšší soud k rozhodnutí, že rozsudek Národního soudu v trestní věci obviněných Rudolfa Berana a Jana Syrového nelze napadnout stížností pro porušení zákona a proto nezbylo než tuto podle § 268 odst. 1 tr. řádu per analogiam jako nepřipustnou zamítnout.

Z uvedených důvodů Nejvyšší soud proto nepovažoval za nutné zabývat se dalšími aspekty podané stížnosti pro porušení zákona ani ve veřejné zasedání vykonat důkazy navržené Nejvyšším státním zastupitelstvím. Tyto důkazy, jejichž obsah naznačil státní zástupce ve svém návrhu, nemohou mít vliv na názor Nejvyššího soudu na přípustnost resp. nepřipustnost stížnosti pro porušení zákona v této věci.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není přípustný žádný opravný prostředek.

V Brně dne 15. června 1995

Předseda senátu

JUDr. Stanislav R i z m a n , v. r.

Za správnost vyhotovení:

*) TYTO ZLOČINECKÉ DEKRETY BYLY PŘÍČINOU UTRPENÍ I SMRTI
MNOHA NEVINNÝCH OBČANŮ ČSR. (POZNÁMKA: V. J. VOSTŘEZ)

Motto:

„Hodnota národa se měří jeho vztahem ke statkům předků – k zemi a půdě. Zakázaná pásma, umírající lesy, ostnaté dráty, špína a prach na tělech a duších občanů: to je dědictví barbarů. Rudolf Beran byl sedlák, vyrostlý z tradic lidí, kteří ještě půdě rozuměli, kteří ji milovali, uměli na ní pracovat a dokázali pro ni i zemřít.“

Rudolf Beran

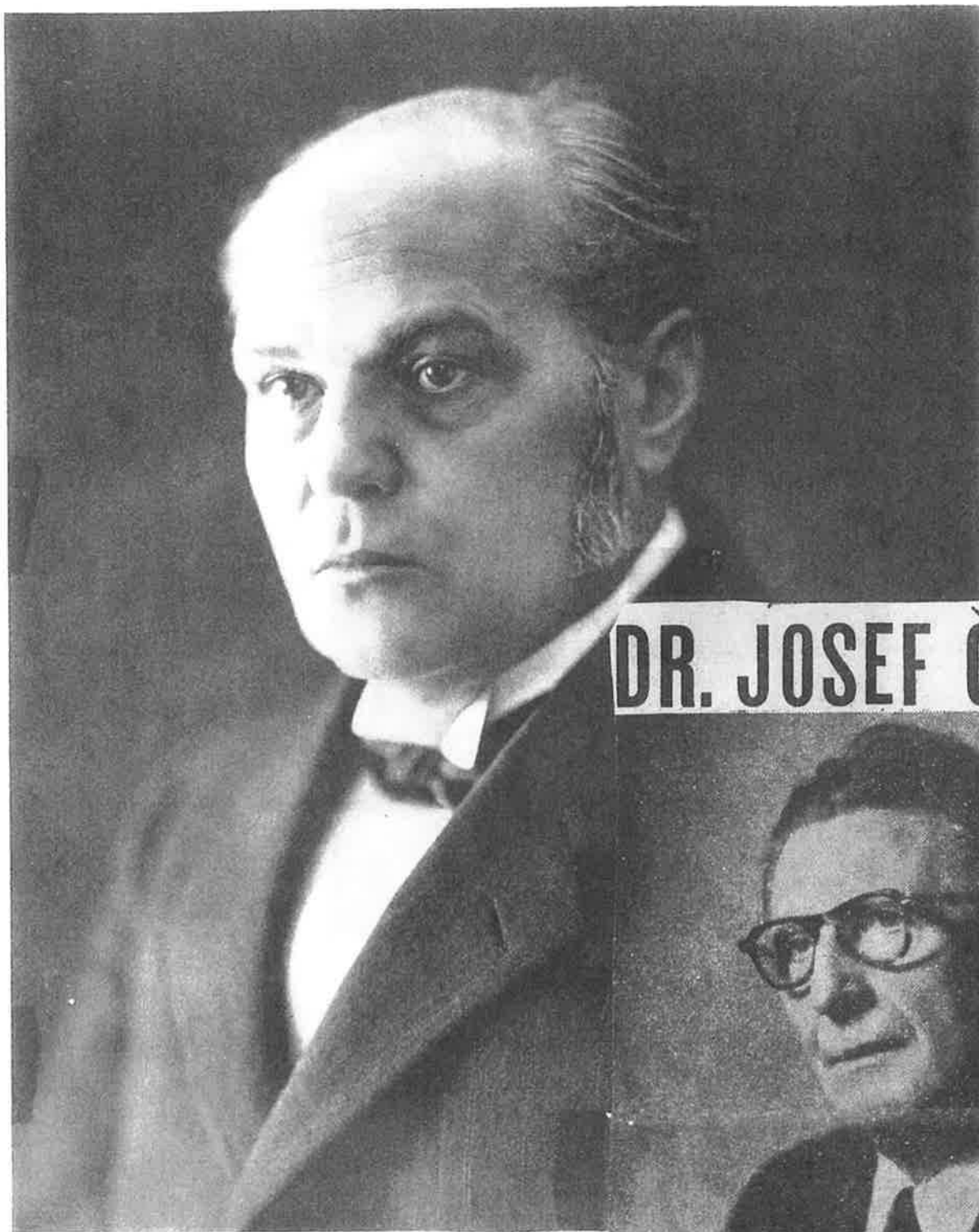
Narodil se 28. prosince 1887 v Pracejovicích u Strakoníc.
Zemřel 28. února 1954 v komunistické věznici v Leopoldově.

Tradiční heslo Agrární strany „Venkov – jedna rodina“ patřilo nepochybně i do myšlení a životního stylu jejího předsedy Rudolfa Berana. Žel, stylu rolnického stavu, který dnes je již vzdálenou a nenávratnou minulostí. Přesto ani nyní není beze smyslu pít se po příčinách a souvislostech životního osudu jednoho z agrárních politiků, který svou životní pouť završil tragickou a takřka mučednickou smrtí v komunistickém žaláři.

Potěšující je, že s rodinou v kanadském exilu přežil i myšlenkový svět Rudolfa Berana a jeho odkaz. Jeho synové byli činní v exilové Agrární straně, avšak nebylo jim dopřáno, aby se dočkali právní rehabilitace Rudolfa Berana. Přesto není vyloučeno, že tento dluh bude někdy v budoucnosti splacen.

Mgr. Bc. Jan Kopal

ANTONÍN ŠVEHLA, MINISTERSKÝ PŘEDSEDA ČSR, A JEHO ŽENY 6.
DR. JOSEF ČERNÝ, Ě PŘEDSEDA ĚS. AGRÁRNĚ STRANY V EXÍLU

DR. JOSEF ČERNÝ

* 15. dubna 1873

† 12. prosince 1933

Antonín Švehla

* 28. února 1885 v Nepolisích
† 7. prosince 1971 v New Yorku

DÁNO NA VĚDOMÍ R. 2022
A R. BERAN DOSUD NEBYL
REHABILITOVÁN!
AVŠAK PRAVDA ZVÍTĚZÍ!

*Bože věčný, který znáš věci skryté,
který všechno vidíš prve nežli se stane,
Ty víš, že křivé svědectví vydali proti mně.
A hle, umírám, nic neučinív z tobo,
co si títo zločinně smysleli proti mně.
Prorok Daniel, kap. 13-62.*

V hlubokém žalu oznamujeme, že

Rudolf BERAN,

předseda Československé Republikánské strany
zemědělského a maloroľnického lidu,

který prožil léta v nacistických žalářích za válečné okupace a
byl bezdůvodně zatčen r. 1945 a po té nevinně odsouzen r. 1947,
zemřel mučednickou smrtí v komunistickém Československu v
neznámé trestnici, neznámého nám dne. Uložení tělesných po-
zůstatků drahého zesnulého se stalo počátkem března 1954 na
neznámém místě. (+ v LEOPOLDOVĚ 28. ÚNORA 1954)

Zádušní mše svatá bude sloužena v neděli dne 28. března 1954
o 9.30 hod. v chrámu Páně Our Lady of Perpetual Help, 323
East 61 Str., New York.

Odpočínutí lehké dej, o Pane, tomuto velkému vlastenci a demo-
kratu.

V New Yorku dne 20. března 1954.

Výkonný výbor
Československé Republikánské strany
zemědělského a maloroľnického lidu
v exilu.

VÁCLAV VOSTŘEZ, POSLEDNÍ PŘEDSEDA

PRIME MINISTERS OF THE DEMOCRATIC GOVERNMENTS OF THE CZECHOSLOVAK REPUBLIC,
LEADERS OF THE REPUBLICAN (AGRARIAN) PARTY, WHO GOVERNED THE STATE FROM 1918-
1938, WITH THE EXCEPTION OF 2½ YEARS. Left to right: Jan Malypetr, Antonín Svehla,
František Udržal, Dr. Milan Hložek—Oct. 28, 1922.

Svatováclavská deklaráce Republikánské strany - Paříž r. 1948:

Príslušníci Republikánské strany, shromáždění na svém sjezdu v hlavním městě Francie, v památný den národního svátku sv. Václava slavnostně prohlašují:

Republikánská strana, která právě byla po desetileté persekuci znovu konstituována ujímá se všech svých práv, tak jak jí byly velkou částí národa potvrzeny ve všech svobodných parlamentních volbách.

Zemědělský lid se nikdy nesklonil před terorem. Neuznal potlačení svých národních a politických práv v daleké minulosti jako nyní. Povstal proti utiskovatelům, když v jeho čele stáli Jan Kozina-Sladký, Kubata, Chvojka, tak jako dal v sázku všechny své statky a životy, když jej shromáždil slavné paměti Antonín Švehla, aby v čele vybojoval velký zápas o svobodu a demokracii. Tento boj byl ukončen mistrným dílem - revolucí, při níž nebyla prolita jediná krůpěj lidské krve -28.října 1918.

Také ve vzrušených dějinách posledního desetiletí sedláci nezklamali. Dvě světové moci - nacismus a komunismus - stojící na stejném totalitním principu, soustředily své síly na odstranění politické vůle a demokratických práv zemědělského lidu. V této zkoušce nervů a krve v letech 1938 - 1948 naši sedláci a jejich političtí vůdcové nejen slavně obstáli, ale přesvědčili své zapřísahlé nepřátele, že jejich síly, opřené o rodnou půdu, jsou nezkratitelné a nevyčerpatelné. Potvrdila se tradice, že v žilách zemědělského lidu proudí krev selských rebelů. Žaláře a šibenice, které měly utlumit touhu sedláků za nacistické okupace po demokracii a svobodě, nezlomily selského ducha ani selskou páteř. I když nebylo r. 1945 dovoleno po uzavření míru vzpomínat, zemědělský lid nezapomněl svých politických vůdců, svých nových hrdinů, kteří byli vězněni, kteří byli popraveni nebo ztratili životy v boji za svobodu člověka. Vzpomínáme svých velkých mrtvých, abychom v duchu jejich obětí prohlásili, že selská srdce nesnáší útlak a neumí žít v porobě. Na výsost milují svobodu a demokracii. Jsou oddána tradici, pravdě a vydobytým selským právům, která nelze popřít, jako nelze trvale uložit selskému lidu politické mlčení.

Konstatujeme před celým světem, že v Československu, v jubilejním roce stého výročí zrušení roboty, žijí vesnice, ale také města ve strachu, znovu v pokoření a nesvobodě. Samozvaní rudí usurpátoři, nejen uskutečňují novou pracovní robotu, ale provádějí nové násilí na rodinách, ženách a dětech. Žalujeme, že pouhé politické a náboženské přesvědčení v této části Evropy je posuzováno jako zločin.

Kdo si to osobuje právo pro pouhé myšlení zbavovat člověka práce, domova, svobody?

Vývoj událostí v Československu, ale také ve východní a střední Evropě, přesvědčil západní demokracie, že bez účasti sedláků na demokratické vládě nelze počítat s politickou a hospodářskou konsolidací

Evropy. Svět se poučil, že mezinárodní bolševismus, aby se dostal k moci, musel použítí nejtvrďšího teroru proti selským politickým stranám. Proto potlačení Republikánské strany v Československu nutno posuzovat jako nejcennější pomoc, která kdy byla kolaborantskými politiky dána komunistům. Strany, které se podílely na nesmírné kořisti jež poskytovalo nezákonné rozpuštění Republikánské strany, pomohly komunistům odstraniti největší překážku, která ležela v jejich cestě k uskutečnění jejich imperialistických cílů. Zemědělský lid, ačkoliv se snaží zapomenout na všechno, co jen zapomenout možno, aby nezařadil své lidské a politické cti, přece nikdy nemůže přestat myslet na zradu, které se dopustily výsadní politické strany na demokracii, lidské svobodě a ústavě Republiky.

Museli jsme mlčet plných deset let. Abychom nemohli říci pravdu, o níž vládlo na nejvyšším stožáru heslo, že vítězí - naše tiskárny, po roku 1945, byly zabaveny, naše denní listy zastaveny, naši vůdcové, mezi nimiž byli mmoží, které západní spojenci vysvobodili z nacistických koncentračních táborů, byli znovu vrženi do vězení. Dnešním dnem končí naše "perpetum silencium", které nám uložila Národní fronta.

Svobodní mluví k svobodným národům a potlačeným doma.

Shromáždili jsme se, abychom oznámili, že pokračujeme v zápasu za svobodu svého národa a označili svého nepřítele jímž je komunismus. Konstituovali jsme se v zahraničí, zahajující tak odboj na základech demokracie, obětí, odříkání a mravnosti - odsuzujícíe politické metody druhého odboje, který byl veden proti duchu většiny národa a proti smyslu jeho dějin. Rozhlasem slibované účty z druhého odboje nebyly dodnes složeny, ale složeny býti musí. Popíráme politickou odpovědnost emigrantské londýnské vlády, která proti varování západních spojenců dala souhlas k potupné vasalské smlouvě se Sověty již roku 1943, jež se stala prapříčinou pozdějšího národního a státního neštěstí.

Zavrhuje legendu, že Praha a s ní Československá republika byla osvobozena Rudou armádou jako lež, která se nestane pravdou i kdyby byla ve všech komunistických čítankách.

Kvalifikujeme jako velezradu podpisy členů vlády Národní fronty na potupné listině, která bez předchozího souhlasu parlamentu a bez jedné mírové konference proti vůli obyvatel odevzdala Podkarpatskou Rus, která nikdy k Rusku nenáležela, pod svrchovanost SSSR. Konstatujeme, že tím bylo bez vědomí signatářů trianonské smlouvy uloupeno Československé republice důležité státní území s jedinečnými solnými doly a naftovými prameny. Jen proto byla znásilněna svoboda malého národa, který ve svazku ČSR byl šťasten a za krise r. 1939 při ní věrně a do poslední možné chvíle setrval, aby mohla sovětská vojska založit předsunutá stanoviště v Podunajské kotlině. Z imperialistických vojenských zájmů Sovětského svazu byla republika ochuzena o své historické hranice. Nikdy to neuznáme.

Jako vzor pomíjejícínosti komunistických úmluv s politickými partnery, označujeme t.zv. "Košícký vládní program" smluvený v Moskvě, vyhlášený v Košicích. Tato dábelská smlouva výsadních politických stran jest kabinetní ukázkou, jak komunisté vyhověli nízké pomstychtivosti svých partnerů a vytvořili plán na opanování státu, zotročení lidu, zničení podnikatelské svobody, hospodářské i politické demokracie. Bez výhrad

tento nástupní plán ke komunistické invasi do protikomunistického Československa zamítáme, odsuzujeme a prohlašujeme ho za podklad pro obžalobu.

Všechny retribuční a jiné dekrety, odporující morálce právního řádu a demokratické ústavě, jimiž byla podlomena skvělá, příkladná činnost českého a slovenského zemědělce, řemeslníka, obchodníka, podnikatele, jež budila respekt ve světě, zavrhuje.

Bez výhrad zavrhuje spojenectví výsadních stran s komunisty v podobě Národní fronty a celou tu politiku, která poskvrnila čest národa v očích velkých světových demokracií.

Státní kapitalismus, který byl u nás nastolen Národní frontou a který vyvrátil soukromou iniciativu a hospodářství, je nejhorší formou podnikatelskou vůbec, protože zbavuje člověka osobní svobody, vydírá dělníka a bere obyvatele i právo na zasloužený sváteční odpočinek. Československo, tento kdysi bohatý stát, který byl příkladem sociálního, hospodářského i kulturního rozkvětu, stal se, začleněn do východního státně kapitalistického řádu, typem útvaru klesajícího jistě a nezadržitelně do hospodářské a mravní zkázy. Sovětskou exploitaci jáchymovského uranového bohatství uvádíme jako vzor jak komunistický režim ožebračuje národ ve prospěch sovětského protektora. Belgie, včleněná do západního bloku, je nejbohatším státem, díky prodeji uranu - Československo, násilím včleněné do východní sféry národů, nemá devisy na nákup nejnужnějších surovin a léků. Československý uran ovšem zdarma odváží Sověty. Takovým způsobem se provádí za komunistické vlády i ostatní směna hospodářských hodnot ve prospěch SSSR.

S radostí sledujeme rostoucí politický význam mezinárodní selské solidarity, myšlenky, kterou vyslovil a prakticky uváděl v život náš velký státník Antonín Švehla a po jeho smrti náš dr. Milan Hodža. Místem jejího zrodu byla Hostivař a jejím sídlem Praha. Vzpomínáme, že tehdy předsedou vlády v ČSR byl agrárník Švehla, že v Polsku byl ministerským předsedou agrárník Witos, že v Rumunsku stál v čele vlády agrárník Maniu, že Bulharsko mělo ministerského předsedu a agrárníka Stambolijského, že v Jugoslávii byl agrárník Štěpán Radič a dr. Maček, že ve Francii žil agrárník Flerand Agricola, že agrární strany byly v Rakousku, Maďarsku, Itálii, Španělsku, Švýcarsku, Lotyšsku, Estonsku, Litvě, Finsku, Holandsku, Švédsku, Norsku, Belgii. Takové rozšíření doznala myšlenka českého sedláka. Vzpomínáme toho s hrdostí zejména dnes, kdy sídlo Mezinárodní selské unie bylo přeneseno do Washingtonu a kdy v jejím čele stojí Stanislav Mikolajczyk.

Zahájili jsme svou práci mší svatou a slíbili jsme, že po návratu do vlasti postavíme na památné hoře Blaník k počtě národního patrona sv. Václava velechram. Hlásíme se k praporu křesťanské kultury, neboť víme, že nad materiálními statky vysoko stojí hodnoty ducha.

Mravnost a náboženství. Hlásíme se k zásadám Nového Zákona, jak jej učil Kristus Pán. Nad tyto postuláty a konstáty řádu mravního nebylo po tisíciletí řečeno nic většího. Ježíš Kristus v podání svatého Pavla: Láska je shovívavá, dobrotivá; láska nazávidí, nechlubí se, nenadýmá se, nehledí svého prospěchu, neroztrpčuje se, nemyslí o zlém, neraduje se z nepravosti, nýbrž raduje se s pravdou; všechno snáší, všemu věří, všechno přetrpívá. Láska nikdy nepřestává.

Vy, kteří jste stáli dne 12. prosince 1933 u otevřené rakve pod prostým křížem u Antonína Švehly, nevzpomínáte si, že tento velký apoštol lásky, tento rozsévač zrn pochopení - vyřknul rád, který je blízký zákonu Božímu, protože je zákonem Boží přírody - zákonem lidského nitra a srdce. Tento velký, mocný duch, tento mocnář našeho selského rodu, byl s námi ve slávě a nevidíte, že je s námi i v našem utrpení? Slyšíte ho, že nám radí i dnes: "Dejte hlavy dohromady, abyste více věděli, abyste více byli, abyste šli dobře." Dobrý duch je s námi.

Proč myslíte, že jsme se sešli? Proč myslíte, že jsme se sešli o svátku svatého Václava, kterého při mileniu, Antonín Švehla kázal uctívat a slavít - víte proč se sešli sedláci, aby v duchu chorálu -

- n á r o d n e z a h y n u l - .

---ooOoo---

Na domov vzpomínám.

Dagmar ZIMMEROVÁ :

Uzřím kdy dům, co stojí sám,
domovem svým jenž nazývám,
znavený poutník kde oddech hledává
a láska i mír tam cele převládá?

Stromoví dům můj zakrývá,
zvečera vánkem prochvívá,
vzlykne jen měkce a letu zastaví,
ztráta to lásky o dech jej připraví.

Rodný kraj nadále mučí strádání,
marná je brázda po jarním orání,
bez míru nebude šťastné dozrání.

Pro to vše vroucně dál prosím nebesa:
"Tvou vůlí, Bože můj, národ neklesá
čistou když láskou svých srdcí zaplesá!"

---ooOoo---

PŘED 28.X.1918: "ČESKÁ DELEGACE AGRÁRNÍ vyzkoušela ve Vídni všechny možné způsoby taktiky politické a nezanedbala ničeho, co by mohlo vésti k cíli a uskutečnění naš státoprávní a národní program. Proti ní a ostatním českým, jihoslovanským a rusínským stranám politickým, jež nejpočetnější delegací českou na půdě vídeňského parlamentu podporovaly, stála téměř celá rakousko-uherská monarchie s vládou v čele, jež uměle a násilně snažila se udržeti německou a maďarskou nadvládu v říši nad ostatními rakouskými národy a mařila všechny snahy s tím se nesrovnávající.

Byl to dlouholetý, vysilující boj, plný obětavosti a těžké a zodpovědné práce.

Proto éra české politiky v letech 1907-1914 musí býti v historii českého národa vždy náležitě oceněna, proto éra posledních 7 let před světovou válkou, kdy vedení české politiky po staročesích a mladočesích PŘEVZALA ČS. STRANA AGRÁRNÍ.